

tunuri, și că se prepara și altă numerosă oște; că Turcii făcuți prizonieri în Iași au fost trimiși în Russia, și că guvernul Moldovei, s'a regulat deja și își urmărea lucrările cu totă buna orânduială ¹⁾).

„Pentru acestea dér, frațiloror, să nu mai întârziăm, ci să alergăm cu credință a ne împlini sacra noastră datorie de ostași, combatându pe neîmpăcații vrăjmași ai umanității, ca să dobândim nevestejitele cununi alle fericirii eterne și a gloriei lumesti! ”

„*Al. Ipsilante.*“

După comunicarea acestui ordinu de di, Ipsilante credu că scrisese lui voru face impresiune în spiritul poporului, pentru care și espedia în dată (în 7 Maiu) din Têrgoviște la Bucuresci pe Caravia, ca să înroleze voluntari cu plată spre a'și împlini și a'și mai mări falangele (batalliónele), care începuseră a se descuragia din cauza desertărilor precedente: dér abia se înrolară vre-uă doué

1) Aceste din urmă sciri erau cu totul neadevurate; pentru că Turcii din cetatea Brăilei, în acelașu timp, pe la începutul lui Maiu, năvăliseră pe teritoriul Moldovei, pentru a urmări pe rebellii. Și pe când Ipsilante trebuia să comunice acéstă scire, care aru fi contribuit multu pentru a stimula acțiunea într'uă așa critică situațiune, elu din contra, îndemnatu de considerațiunii strategice a tăcut-o temându-se de a nu descuragia pe ostașii săi.

(Nota Autorului).